

SOLDATERNE

Af Torben S. Callesen, korleder, kirke- & kulturmedarbejder

Og soldaterne flettede en tornekrone, satte den på hans hoved og kastede en purpurkappe om ham; og de gik hen til ham og sagde: »Hil dig, jødekonige!« og slog ham i ansigtet. Joh. 18. v.22

Det her er ikke det første land, vi har underlagt os. Der er mange flere og mange flere vil følge. Men de giver sig aldrig uden kamp. Først kommer vi, så vurderer vi, så kæmper vi, så vinder vi og så...hænger vi ved. Det med at hænge ved er ikke altid helt så nemt, som man skulle tro. De har det med at være utilfredse med vores tilstedeværelse, selvom vi egentlig ikke har været specielt hårde ved israelitterne. Lidt skat, lidt medbestemmelse, romersk orden... men de er vist altid utilfredse de jøder.

Det er her, jeg og mit sjak kommer ind i billedet og tro mig, vi er de bedste! Brutus, Quintus og jeg har knækket alt, hvad der er at knække af modstand og oprør herinde i vores romerske gård. De kommer ind og tror de kan kaste os ud af landet, at de har ret til at bestemme, eller at de er konger, men kommer ud som... menneskeligt afskum, knækkede, og deres eneste ønske er bare, at de måtte få lov til at dø... hurtigst muligt. Men sådan fungerer det romerske system ikke.

I dag havde vi en noget overraskende oplevelse, et mærkeligt afbræk i vores rutinemæssige rædselskabinet af halshugninger, brændinger og korsfæstelser. Der er intet nyt i, at vi ser brutale mordere og psykopater, som mener deres gud har sendt dem og fanatiske religiøse, der vil indsætte deres gud som konge i det land, der nu tilhører det romerske imperium. Ham her var dog hverken en brutal morder eller en psykopat.

Hvad han var?

Jeg ved det ikke. Men jeg véd, vi ikke havde mødt en lignende mand før.

Fik han så den samme grundige romerske behandling før korsfæstelsen som alle andre?

Det kan du tro han gjorde. Dommen var: korsfæstelse. Årsagen: Han kaldte sig selv for Israels konge.

Det lå lige til højrebenet, hvilken kærlig, romersk behandling, der ventede sådan en mand. Maksimal prygl, maksimal pisk, indtil huden knap nok sad fast på kroppen af ham og ...som kronen på værket, forhånelse, hvilket var vores speciale. Ingen, med en sådan dom over sig og under sådan en behandling, kunne undgå at knække, trygle for livet, besvime eller bønfalde om en hurtig død.

Brutus, med sine store, læderagtige fingre, fik flettet en tornekrone, Quintus fik fat i en stav, som både tjente som pryglstok og scepter for det stakkels menneske. Vi plejede at have det enormt underholdende, når vi så store voksne mænd bryde sammen og græde som små piger ved sådan en behandling. Men denne dag var anderledes. Denne mand var anderledes. Det provokerede os, gav os blod på tanden, vi gik lige til grænsen af, hvad vi måtte. Stadig intet sammenbrud, stadig intet tegn på had imod os, stadig ingen tegn på tårer i øjnene, stadig ingen lyd?

EMNEGALLERIET – SOLDATERNE

Forbryderne plejer at råbe højlydt, når pisen smælder over deres nøgne krop. Ham her sagde ikke noget. Det fik os til at se rødt. Vi gik for vidt under den efterfølgende leg med ham, hvor vi slog ham i hovedet med en kæp, drev gæk med ham, som kaldte sig for jødernes konge.

Hvordan han overhovedet kunne holde sig på benene bagefter på vej til korsfæstelsen er stadig en gåde for mig. Han var en gåde for mig.

